

Az eltűnés

Valaki felébredt reggel,
az a valaki futni ment,
lazított, zuhanyzott és eltűnt.

A fürdőből kijött egy másik,
megetette a gyereket,
és egy órát játszott vele.

Ez még játék közben eltűnt,
egy másik ült a gép elé,
megírt két bekezdést, aztán
kiment, elszívott egy cigit.

A teraszról nem jött be senki,
és kint sem maradt senki sem.

▮ *András László*

Házasság és törés

Az ablak már nyitva volt.
Mikor beléptem, huzat keletkezett.
Az asztalközépig lendült a
függöny. A váza a földre esett.
Sok apró darabra tört. Lassan
beljebb mentem és csodáltam a
szőnyegen a cserepeket. Közben
bejött a feleségem. Megállt a
hátam mögött. Kikerekedett
szemmel nézett. Semmit se kérdezett.

*

Mint pedofil, akit tettenérnek,
izzadt markában használt kotonja,
a sarki rendőrbe botolva
szemem lesütve heherészek;

mint aki az óvoda mellett,
az orgonák közt leleselkedve
kis szoknyácskákért lelkesedve
zavartan kalapot emelget,

ha a járdán melléje érnek
csosszanó vagy kopogós léptek,
úgy néztem fel, s csak annyit szóltam:
nem én csináltam! Nem én voltam!

Húsz év múlva

Már húsz évvel ezelőtt meg kellett volna dugjalak
azon az éjszakán. Vagy legalább másnap délelőtt,
amikor visszajöttél a kazettádért, amit otffelejtettél.
Tizenöt éve elmaradt. Tíz éve én nem mentem el.
Öt évvel ezelőtt sietve távoztál, mintha pont előlem,
úgyhogy az idén már semmiképpen nem lett volna
szabad kihagynunk. Te is tudtad, miről van szó, én
is tudtam. Beszélgettünk egy órát, mégsem tettünk
semmit. Legközelebb már majdnem ötvenévesek
leszünk. Aztán még több. Egyre kevesebb lesz
bennünk a vágy meg a kíváncsiság, ami eddig
sem volt elég, hogy legyőzze a kényelmességet,
a lel kifurdalást. Húsz év múlva, ha megérjük,
és lesz még osztálytalálkozó, és mindketten elmegyünk,
és egymásra nézünk, hát akkor mennyivel jobb lenne,
ha arra emlékeznénk és emlékeztetnénk egymást,
hogy milyen jól dugtunk kilencven- vagy kétezer-
valahányban, nem pedig arra, hogy képtelenek
voltunk megtenni, amit mindketten szerettünk volna,
és hogy most már soha nem is fogjuk,
és hogy ezt nagyon elbasztuk, Ildikó.

